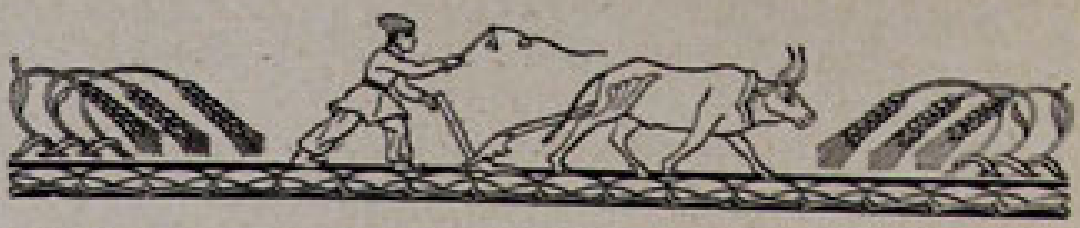

180. ՀԱԽՆ Ա...

Մին կնոջ սիրական ա ինձնամ պհելիս։ Մարթն էլ ճղասպան ար, քշեր-ցիրեկ ճըղացումն ար կենում։ Մին օր, մին դիբրուձգումն վախտ տահանց տունամը մին ծզող ար անց կենում։ Տա տրեսնում ա, վրեր մին կնոջ ճիլը-ճելի նի յա մնում, տուն ա կյամ, հինչ վրեր ղունըխլեղու պադրաստություն ա տրեսնում։ Օզնղը մուտանում ա էտ կնգանը, թա՝ քո՛ւյրիկ, մթեն ա, քյինանի տեղ չունեմ, ինձ ղոնաղ չը՞ս պահել։ Տա թա՝ մարթըս տանը չի, կարել չըմ։

Օզնղը քյինանամ ա մին ղրաղ տրեղ կչոռ անում, եշում, թա տրեսնա կնոջը է՞լ հինչ ա անում։ Եշում ա, տեսնում կնոջը ճուռիգյը եր կալած քյինանամ ա, վրեր կյինի պիրի։ Էտ ծզնղը սուս ու փուս եր ա կենում, մընում մին օրիշ օթաղ, տրեղ մին կախ տուված խնեցն կար հարած, թանը վրեր ըժելու, տակեն էլ թուրուն։ Տա նի յա մնում պատին կոխկեն տիրած թախտեն տակը։ Վրեր մթնում ա, կնգանը սիրականն էլ ա կյամ նի մնում էտ օթաղը։ Մին խիլլա՝ վրեր կենում ըն, էտ կնգանը մարթը ճըղացան կյամ ա, նստում, վրեր հաց օտեւ։ Կնոջը տես-տենը տինում ա մարթին ըռաչին, մարթն էլ եշում ա, տրեսնում կնոջը շատը կոխկե օթաղն ա տանում։ Սիրականն էլ հինչ վրեր տինում ար առաչը, էն մթնումը լոխ թրեփռում ա, ծզնղն էլ տախտեն տական ժրեռքը մրեկնում ա, սիրականն նհետ օտում։

Սիրականը սուրթան կլեխ չի ինգյոնում, մին վախտ էլ տրեսնում ա բոբշկին տես-տանը ճանչի յա կլխում։ Լավ նշում ա, տրեսնում մթնումը տախտեն տական մին ծրեռք բիդի ըստոլը պիցրանում ա։ Լաղ ա անում յիրա պրծնում, էտ ծեռքան պրենդ փռնում։ Օզոնն էլ ուրանն կուրցնում չի, ասում ա.—Խրեխունք կաց, թա չէ, հարայ ըմ տըլական, ամեն հինչ ասեմ։ Սիրականը թա՝ դե լավ, դալանթ ըմ ըրալ, մին չինինքյ, էրկու ինինքյ։ Տահանք բիրանդի օտում ըն-խոնում, թրեխմիշ ինանում, իսկ կոխկե ութաղումն էլ մըրթրկենգյ շուրբրենեն հանում ըն, նի մընենում տղրենեն, վրեր քոն ինին։

Սիրականն ան ոզոնը վրեր շատ օտում ըն, սիրականը թա՝ ես ծրբվացալ ըմ, պա հինչ ա՞ենքյ։ Օզոնն էլ ասում ա.—Հանե՛, խենցումը թան կա, ես խրենցան պահեմ, ոբեխը կլխուվրեր անեմ, տու կյիսկրտ տակեն պահե, խմե։
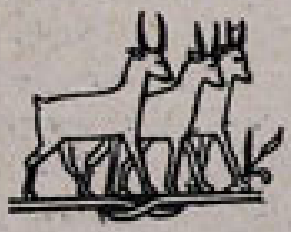
Օզոնը վրեր խենցեն կուլխրվրեր ա անում, հենց լիհա նոր վրեր տոնալիս վախտը խենցեն ծրեռքան տոնա ա պրծնում, ինգյնում թուրուն։ Կոխկե ութաղան մարթը թա՝ ա՛ կենգյ, էս հի՞նչ սոս ա։ Կենգյն ասում ա՝ կատուն կինի։ Մարթը թա՝ կատուն թուռնեն թշշոցեն նհետ հինչ ա՞ն օնե։ Համ ասում ա, համ որ կենում մին փաղ յոր օնում, քյինում սիրրկանեն մսեն ինում, էնքան վրեր թակում, վրեր լափ ըսպրենելա քցում ա։ Էտ ոզոնն էլ վազ ա տամ պիցրանում հերթը, էշին փալանը ընդեղան մոտե տիրանե ա խնում, կլխեն ա տինում, տահանց յիրա թումփալի վրեր քցում, վրեր շղվրցնեն, ինքյը փախնի, բայց փլանեն ղուշխանը ինգյնում ա տրա պոկը, նհետը թումփալի վրեր ա ինգյում, տահանց յիրընեներեն ինգյնում։ Էտ տնատարը սիրրկանեն պեց ա թողում, մեհենգյ էլ տրան թակում, շընըսպանեն անում։ Տրանա յել վրեր պրծնում ա, մեհենգյ էլ կնգանեն ա ըսկսում տրութակ անելը։ Իրքանեն հերթավ էնքան թակում ա, վրեր վրսկրոքնեն ալեր ա անում, թողում տրղրենեն վրեր տրեռաթ, ինքյը քյինում ճրեղացը։